

DRC Dansk Flygtningehjælp
Borgergade 10
DK 1300 København K
Danmark

T: +45 3373 5000
drc@drc.ngo
www.drc.ngo

DRC DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP

TEMARAPPORT

IRAN

ÆRESRELATEREDE FORBRYDELSE I DE KURDISKE OMRÅDER I IRAN

December 2020

¹ <https://legacy.lib.utexas.edu/maps/iran.html>

Denne rapport indeholder aktuelle baggrundsoplysninger (COI) om udbredelsen og karakteren af æresrelaterede forbrydelser i Iran med særligt fokus på de kurdiske områder. Rapporten er primært baseret på research af offentligt tilgængelige kilder fra statslige og ikke-statslige aktører, men indeholder også oplysninger fra nye interviews med to kilder med ekspertviden om æresrelaterede overgreb i de kurdiske områder af Iran.

DRC Dansk Flygtningehjælps landeprofiler og temarapporter er et uddrag af aktuelle, asylrelevante baggrundsoplysninger om et enkelt land. Landeprofilerne og temarapporterne er overvejende baseret på oplysninger indsamlet af andre aktører og er ikke et udtryk for DRC Dansk Flygtningehjælps egne holdninger.

DRC Dansk Flygtningehjælp er en privat, humanitær organisation, der arbejder med flygtninge og fordrevne i mere end tredive lande samt med rådgivning af asylansøgere i Danmark.

Indhentelse af oplysninger er afsluttet 26. november 2020.

Indhold

1.	Indledning	4
2.	Æresrelaterede forbrydelser.....	5
2.1	Definition af æresrelaterede forbrydelser	5
2.2	Etnisk og geografisk udbredelse	6
2.3.	Statistik	7
2.3.1	Statistik om æresrelaterede forbrydelser	8
2.3.2	Statistik om sager om vold i hjemmet.....	10
3.	Årsager til æresrelaterede forbrydelser	10
4.	Lovgivning om og beskyttelse mod æresrelaterede forbrydelser	11
4.1	Utroskab og førægteskabelige relationer.....	12
4.2	Æresdrab og æresrelaterede overgreb	13
4.2.1	Myndighedsbeskyttelse mod overgreb.....	14
4.2.2	Shelters	15
4.3.	Internt flugtalernativ / IFA	17
4.4.	Igangværende og kommende lovgivning	19
5.	Dansk asylpraksis.....	20
5.1.	Sager om æresrelaterede konflikter fra de kurdiske områder.....	21
5.2	Sager om æresrelaterede konflikter fra andre dele af Iran.....	22
6.	Kilder:	24
	Bilag A – Skype-interview med Sholeh Zamini, 4. juni 2020.....	29
	Bilag B – Skriftligt interview med Beyan Azizi	33

1. Indledning

Denne rapport omhandler udbredelsen og karakteren af æresrelaterede forbrydelser i Iran, samt ofrenes muligheder for at opnå beskyttelse mod sådanne forbrydelser. Fokus for rapporten er på de kurdiske områder af Iran.

Det er rapportens formål at sammenfatte og tilgængeliggøre relevant baggrundsinformation om æresrelaterede forbrydelser i de kurdiske områder i Iran på dansk.

Det er generelt vanskeligt at få oplysninger om både forekomsten af æresrelaterede forbrydelser og beskyttelse mod disse i Iran.

Det skyldes, at det er svært for ikke-statslige aktører i Iran at rapportere om menneskerettighedssituationen, herunder også om dette emne. Ifølge US Department of State Country Report Iran 2019, bliver aktivister og NGO'er i Iran ofte mødt med chikane og arrestationer, hvis de forsøger at belyse menneskeretlige problemer i landet.²

Af Udlændingestyrelsen og DRC Dansk Flygtningehjælps rapport 'Issues concerning persons of ethnic minorities, Kurds and Ahwazi Arabs' fra februar 2018 fremgår, at det er særlig svært at få oplysninger om situationen i de kurdiske og arabiske områder af Iran, da adgangen til disse områder er underlagt adgangsrestriktioner fra de iranske myndigheder.³

Flere kilder peger også på, at der ikke eksisterer pålidelig officiel statistik om forekomsten af æresrelaterede forbrydelser i Iran.⁴ For flere oplysninger om dette henvises til afsnit 2.3.1. *Statistik om æresrelaterede forbrydelser* og 2.3.2. *Statistik om sager om vold i hjemmet*.

Som følge af ovenstående, er det fundet nødvendigt at supplere de offentligt tilgængelige baggrundsoplysninger med interviews af to kilder med stor viden om æresrelaterede forbrydelser i de kurdiske områder af Iran⁵. Kilderne har godkendt de vedhæftede referater af deres interviews.

Det er svært at skelne mellem "almindelig" vold i hjemmet og æresrelaterede overgreb i Iran. Æresrelateret vold er en reaktion på en adfærd, som opfattes som krænkende for familiens ære, mens vold mod kvinder i hjemmet generelt mange steder opfattes som mandens ret og ikke har nogen særlig æresrelateret hensigt.⁶

² US Department of State, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: Iran (11. marts 2020), section 5

³ DIS-DRC, 'Iran – Issues concerning persons of ethnic minorities, Kurds and Ahwazi Arabs', februar 2018, side 3

⁴ UK Home Office, Country Policy and Information Note, Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5, UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers (oktober 2019) side 7

⁵ Vi har interviewet Sholeh Zamini og Beyan Azizi, som begge har ekspertviden vedr. æresrelaterede forbrydelser i de kurdiske områder af Iran, se referater af de to interviews og nærmere præsentation af kilderne i Bilag 1 og 2.

⁶ Landinfo - Temanotat Iran: Generelt om æresdrap i Iran, 22. maj 2009, s. 5

I mange af de tekster, der er anvendt som kilder i denne rapport, er de to ting dog beskrevet som del af samme problemstilling; nemlig manglende beskyttelse af kvinder, der er udsat for overgreb i hjemmet.

Rapporten vil afslutningsvis gennemgå Flygtningenævnets praksis med æresrelaterede forbrydelser som asylmotiv, både for personer fra de kurdiske områder men også fra andre dele af Iran.

2. Æresrelaterede forbrydelser

2.1 Definition af æresrelaterede forbrydelser

Æresbegrebet er tæt knyttet til en identitetsfølelse, hvor en gruppe af mennesker lever efter bestemte normer eller æreskodeks, som dikterer specifikke krav og/eller bestemmer ens tilegnelse eller tab af respekt.⁷ En æresrelateret forbrydelse er således ikke alene en voldshandling begået af en mand mod en kvinde, men er en del af et mandsdomineret system, som typisk udmønter sig i tvangsægteskaber, tidlige ægteskaber, krav om jomfruelighed, kvindelig omskæring⁸ syre-angreb og manglende adgang til uddannelse. Æresdrab knytter sig til ønsket om at holde fast i denne patriarkalske orden og kodeks, fordi en mands sociale status falder, hvis æreskodekset bliver brudt af en kvinde.⁹

Ifølge den iranske advokat, Sharbanoo Baharak Keshavarz¹⁰, er æresdrab specifikt defineret ved, at det overgår kvinder og er begået af mænd, som mener, at kvinderne har bragt skam over deres familie. Således bliver kvinder i Iran dræbt af deres fædre, brødre, ægtefæller, onkler eller andre nære mandlige familiemedlemmer for at beskytte familiens ære.¹¹ Ofte er de øvrige kvinder i familien indforstået med æresdrabet og deltager i planlægningen,¹² og ofte er der et stærkt ydre pres på familien fra det omkringliggende lokalsamfund til at reagere på adfærd, der anses for at gå ud over familiens ære.¹³

Iran er et socialt konservativt og mandsdomineret samfund. Familiestrukturen bygger på patriarkalske principper, dvs. en rangordning indenfor familien efter køn og alder. Mænd har fortrinsret fremfor kvinder

⁷ Artikel fra Aljazeera.com, 'How can we stop honour killings?' (19. juni 2014) Artiklen henviser til bogen 'The Honour Code' af Kwame Anthony Appiah

⁸ Female genital mutilation (FGM)

⁹ The UN Human Rights Council, 'Written statement submitted by the Verein Sudwind Entwicklungspolitik, a non-governmental organization in special consultative status' (25. maj 2015) side 2

¹⁰ Sharbanoo Baharak Keshavarz er iransk advokat med kontor i Teheran og har skrevet bøger og adskillige artikler om bl.a. kvinders rettigheder og æresdrab i Iran. Se nærmere under http://keshavarzlawoffice.com/team-Details.php?BK_TEAM_ID=3

¹¹ Uddrag fra 'Yearbook of Islamic and Middle Eastern Law online', Sharbanoo Baharak Keshavarz (1. januar 2006), side 87

¹² Ibid. side 87

¹³ The UN Human Rights Council, 'Written statement submitted by the Verein Sudwind Entwicklungspolitik, a non-governmental organization in special consultative status' (25 maj 2015) side 3, eksempel 12

og ældre familiemedlemmer fremfor yngre. Dette afspejler sig tydeligt i lovgivningen, men også i den almindelige opfattelse af rettigheder og pligter i familien for henholdsvis mand og kvinde.¹⁴

På grund af Irans sammensætning af mange forskellige etniciteter og økonomiske uligheder er der stor forskel på regionale holdninger til kvinders retlige og faktiske stilling. Dette har betydning for kvindernes risiko for at blive udsat for æresrelaterede forbrydelser og på muligheden for at få beskyttelse.¹⁵

2.2 Etnisk og geografisk udbredelse

Æresdrab foregår i hele Iran og blandt alle etniske grupper. Det er dog almindeligt antaget, at det kollektive og rituelle æresdrab ikke er tradition blandt persere eller i persiskdominerede områder.¹⁶

Kildemateriale peger på, at æresdrab først og fremmest sker blandt etniske mindretal som kurdere, lori, arabere, baluch og tyrkisktalende grupper, og at æresdrab er særligt udbredt i provinserne Khuzestan, Kurdistan, Ilam, Kermanshah, Lorestan, Sistan og Baluchestan, Fars, Vest Azerbaijan og Ardabil.¹⁷

Dette bakkes op af UK Home Office, som peger på, at æresrelaterede forbrydelser er hyppigere forekommende i grænseområderne blandt Irans etniske minoriteter¹⁸, og særligt Khuzestan og Kurdistan anføres som områder, hvor æresrelaterede forbrydelser oftest finder sted.¹⁹

Sholeh Zamini²⁰ fra organisationen All Human Rights for All in Iran oplyser, at æresrelaterede forbrydelser er udbredt i Iran, men at problemet er særlig stort i de kurdiske områder. I de kurdiske områder er der let adgang til våben og det er normalt for privatpersoner at have dem. Derfor er det også nemmere at bruge dem end i andre områder af Iran.²¹

Som tidligere nævnt (under afsnit 1. *Indledning*) er det vanskeligt at få adgang til oplysninger fra de kurdiske områder af Iran²², men ifølge et field study lavet af Women's Rights Association i Marivan (*Anjoman-e Zanan-*

¹⁴ Landinfo - Temanotat Iran: Generelt om æresdrab i Iran (22. maj 2009) side 6

¹⁵ Ibid. side 6

¹⁶ Ibid, side 7

¹⁷ Ibid, side 6 + Interview med Beyan Azizi, side 1

¹⁸ UK Home Office, Country Policy and Information Note, Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5

¹⁹ UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers (oktober 2019) side 7

²⁰ Se nærmere præsentation af Sholeh Zamini under Bilag 2

²¹ Interview med Sholeh Zamini side 1

²² DIS-DRC, 'Iran – Issues concerning persons of ethnic minorities, Kurds and Ahwazi Arabs', februar 2018, side 3

e Marivan), sker der et æresdrab i Marivan²³ hver måned. De fleste af disse drab sker i de omkringliggende landsbyer til Marivan.²⁴

Den Finske Udlændingestyrelse anfører, at æresdrab oftere forekommer i områder, hvor der er dårlig infrastruktur og adgang og en stærk etnisk kultur. Udbredelsen af æresdrab falder i takt med større adgang til uddannelse, urbanisering og adgang til det øvrige samfund.²⁵ Underviser i menneskerettigheder på Salahaddin Universitet, Irak, Beyan Azizi²⁶ peger på, at provinserne med den højeste andel af æresrelaterede forbrydelser bl.a. har det tilfælles, at de har høje arbejdsløshedsrater, økonomiske udfordringer, mange børneægteskaber og diskrimination mellem kønnene.²⁷

I rapporten 'Beyond the Veil: Discrimination against women in Iran' anføres det, at 88 procent har været udsat for vold i hjemmet i de kurdiske områder – det højeste antal i Iran.²⁸

Beyan Azizi peger på, at de kurdiske områder i Iran stadig kæmper med konsekvenserne og ødelæggelserne efter den otte år lange Iran-Irak krig. Landmine-eksplosioner ved grænseovergange, mangel på udvikling og tilstrækkelig infrastruktur til arbejdsstyrken, høje arbejdsløshedstal, modløshed, den dårlige sikkerhedssituation og politisk pres på regionen har ført til udbredt fattigdom og social armod.²⁹

2.3. Statistik

Der synes at være uenighed om, hvorvidt der findes officiel statistik om antallet af æresrelaterede forbrydelser i Iran eller ej, og hvis der gør, hvor pålidelig den officielle statistik er.

F.eks. anfører The Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC), og en række iranske NGO'er i fællesrapport til FN's Menneskerettighedskomité's session om Iran fra 29. juni til 24. juli 2020, at der ikke eksisterer pålidelig statistik om antallet af æresrelaterede forbrydelser i Iran eller om forekomst af vold i

²³ Marivan ligger i den kurdiske provins tæt på grænsen til Irak. <https://www.visitiran.ir/destination/marivan>

²⁴ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour-related violence in Iran' (26. juni 2015) side 19

²⁵ Ibid. side 19

²⁶ Se nærmere præsentation af Beyan Azizi i Bilag 2

²⁷ Interview med Beyan Azizi, Bilag 2, side 1

²⁸ Ceasefire Center for Civilian Rights, Centre for Supporters of Human Rights and Minority Rights Group International, Beyond the Veil: Discrimination against women in Iran (september 2019) side 34

²⁹ Ibid. side 4

hjemmet,³⁰ mens underviser i menneskerettigheder Beyan Azizi og den finske udlændingestyrelse henviser til officiel statistik.³¹ Se gennemgang nedenfor.

2.3.1 Statistik om æresrelaterede forbrydelser

Ifølge Sholeh Zamini fra All Human Rights for All in Iran, findes der ingen statistik om æresrelaterede forbrydelser, fordi de iranske myndigheder ikke tillader, at sådanne offentliggøres. Hun anfører, at tidligere rapporter om emnet er blevet destrueret af myndighederne, da myndighederne anser dem for at være en forstyrrelse af den offentlige orden.³²

US Department of State anfører i State Country Report 2019 ligeledes, at der ikke findes officiel statistik om antallet af begåede æresdrab i Iran, men at menneskerettighedsaktivister rapporterede om, at æresdrab forekommer, særligt i områder med etniske minoriteter.³³

UK Home Office henviser både i deres rapport om æresrelaterede forbrydelser mod kvinder fra 2017³⁴ og rapport om utroskab fra 2019³⁵ til, at der ikke findes officiel og pålidelig statistik for antallet af æresrelaterede forbrydelser/æresdrab.

Ifølge underviser i menneskerettigheder, Beyan Azizi, findes der ikke nogen uafhængige instanser i Iran, hvorfra man kan hente pålidelige statistiske informationer. Hun peger dog i modsætning til ovennævnte kilder på, at der findes officiel statistik, men anfører, at den afviger meget fra den statistik, som bliver rapporteret af NGO'er og uafhængige kilder.³⁶

Således fremgår det af de officielle kilder³⁷, ifølge Beyan Azizi, at 20 procent af alle drabssager er æresdrab og at der rapporteres mellem 375 og 450 æresrelaterede drab per år.³⁸ Hun anfører også, at der ifølge officiel

³⁰ The Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC) report on 'Gender Inequality and Discrimination: The Case of Iranian Women' (8. marts 2013) punkt 1.4, + All Human Rights for All in Iran, Association for Human Rights in Kurdistan – Geneva (KMMK-G), Association for the Human Rights Of The Azerbaijani People In Iran (AHRAZ), Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC), OutRight International, Siamak Pourzand Foundation, Small Media, Impact Iran - Written Contribution to the Human Rights Committee, Human Rights Committee, 129th Session (Geneva), 29. June – 24. July 2020, side 23

³¹ Interview med Beyan Azizi, side 1, + The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26. juni 2015) side 17

³² Interview med Sholeh Zamini, side 1

³³ US Department of State, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: Iran (13. marts 2019), section 6

³⁴ UK Home Office, Country Policy and Information Note, Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5

³⁵ UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers (oktober 2019) side 7

³⁶ Interview med Beyan Azizi, side 1

³⁷ Beyan Azizi henviser til tal fra Retsmedicinsk Afdeling (the Forensic Medicine Department), Kontor for anliggender om kvinder (the Women's Affairs Office), Socialvelfærds organisationen (the Social Welfare Organization), politi og retsvæsen.

³⁸ Interview med Beyan Azizi, bilag X side 1

statistik alene i Kurdistan provinsen var 103 kvinder, der begik selvmord og 25 kvinder, der var ofre for æresdrab fra marts 2019 til marts 2020.³⁹

Den anførte statistik fra Beyan Azizi svarer i store træk til de tal, som den finske Udlændingestyrelse angiver i rapporten 'Violence against women and honour-related violence in Iran' fra 2015. Af den finske rapport fremgår, at der ikke findes en samlet statistik, men dog eksisterer officiel statistik fra politiet i perioden marts 2011 til marts 2012, som siger, at der var 340 æresdrab begået mod kvinder i perioden. Flertallet af disse blev begået i Kurdistan og Khuzestan.⁴⁰ Rapporten angiver videre, at ud af de 2500 registrerede drab i Iran per år, anslås det, at 15-18 pct. er æresrelaterede. I sager, hvor det er en kvinde, der er blevet dræbt, er drabsmanden i 62 pct. af tilfældene et familiemedlem, hvilket ifølge rapporten stærkt indikerer, at der er tale om æresdrab.⁴¹

Advokat Sharbanoo Baharak Keshavarz henviser i Yearbook of Islamic and Middle Eastern Law online 2006 til en undersøgelse foretaget af Iranian Bar Association⁴² vedrørende antallet af æresdrab i Iran det pågældende år. Undersøgelsen citeres for at påvise, at mere end 20 pct. af alle drab i Iran er æresrelaterede, hvilket er den mest udbredte enkeltårsag til drab. Ifølge advokat Sharbanoo Baharak Keshavarz bliver mange æresdrab dog ikke anmeldt til myndighederne.⁴³

FN's Special Rapporteur besøgte Ilam⁴⁴ i 2005, fordi der i provinsen var registreret et usædvanligt højt antal selvmord ved selvbrænding blandt kvinder. I rapporten som blev udgivet efter besøget, blev socialt pres, mangel på juridisk beskyttelse af voldsudsatte kvinder, mangel på shelters, en lovgivning som favoriserer manden ved skilsmisse og forældremyndighed samt gennemgående kønsdiskrimination i samfundet nævnt som årsager til selvmordene. En del af selvmordene lod til at være forbundet med ære.⁴⁵ Ifølge underviser i menneskerettigheder Beyan Azizi, som udtalte sig specifikt om de kurdiske områder af Iran, er der et højt

³⁹ Ibid. side 4

⁴⁰ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour-related violence in Iran' (26 juni 2015) side 17

⁴¹ Ibid. side 17, 18

⁴² Dehghan, Saeed, Murder and Divorce, Iranian Bar Association, website [http:// www.iranbar.org](http://www.iranbar.org) (siden og rapporten kan ikke tilgås "This account has been suspended". Rapporten har derfor ikke kunnet direkte citeres.)

⁴³ Uddrag fra 'Yearbook of Islamic and Middle Eastern Law online', Sharbanoo Baharak Keshavarz (1. januar 2006) side 87

⁴⁴ Ilam er en kurdisk provins grænsende til Irak og har som hovedstad den tredjestørste kurdiske by i Iran, https://en.wikipedia.org/wiki/Ilam,_Iran

⁴⁵ United Nations Commission on Human Rights (2006, 27. januar). Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences, Yakin Ertürk. Mission to the Islamic Republic of Iran (20 January to 6 February 2005). New York: UN Commission on Human Rights, punkt 34-35

antal selvmord blandt piger og kvinder. Beyan Azizi anfører, at de fleste selvmord sker som følge af familiemæssigt og socialt pres og dødstrusler fra mandlige familiemedlemmer.⁴⁶

Også flere andre kilder peger på, at nogle kvinder begår selvmord som følge af socialt pres eller dødstrusler fra mandlige familiemedlemmer, så selvmordet i sig selv bliver et æresrelateret overgreb, der på den måde bliver sløret, fordi der ikke er en gerningsmand.⁴⁷

2.3.2 Statistik om sager om vold i hjemmet

US Department of State country Report 2019 henviser til officielle tal fra lederen af det retsmedicinske Institut i Teheran, hvorefter flere end 16.420 sager om vold i hjemmet var blevet anmeldt til den relevante myndighed i Teheran, hvilket var en stigning fra 2018.⁴⁸

Ceasefire Center for Civilian Rights henviser i rapport fra september 2019 til en officiel undersøgelse foretaget i 2004 af Women's Centre for Presidential Advisory, det iranske Indenrigsministerium og det iranske Undervisningsministerium, hvorefter 66 pct. af de adspurgte kvinder anførte at have været udsat for vold i de første år af deres ægteskab. Ca. 5 pct. havde oplevet så grell vold, at de havde været i livsfare.⁴⁹ Ceasefire Center for Civilian Rights anfører dog, at den pågældende undersøgelse ikke længere er tilgængelig, da den er forsvundet.⁵⁰

3. Årsager til æresrelaterede forbrydelser

Som ovenfor nævnt knytter æresrelaterede forbrydelser sig til ønsket om at holde fast i en patriarkalsk orden og kodeks, hvorefter en mands sociale status falder, hvis æreskodekset bliver brudt af en kvinde (se nærmere under afsnit 2.1 *Definition af æresrelaterede forbrydelser*)

Ifølge The Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC) kan adfærd, der anses for at krænke familiens ære være utroskab, valg af egen ægtefælle og nægtelse af at indgå i et arrangeret ægteskab, at være offer for voldtægt, at have et homoseksuelt forhold eller sågar at være klædt utilbørligt i familiens øjne.⁵¹

⁴⁶ Interview med Beyan Azizi, side 2,3

⁴⁷ Interview med Beyan Azizi, side 1 + British Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5

⁴⁸ US Department of State, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: Iran, 11. Marts 2020, section 6

⁴⁹ Ceasefire Center for Civilian Rights, Centre for Supporters of Human Rights and Minority Rights Group International, Beyond the Veil: Discrimination against women in Iran (september 2019) side 33

⁵⁰ Ibid. side 33

⁵¹ The Iran Human Rights Documentation Center: 'Gender Inequality and Discrimination: The Case of Iranian Women' (8. marts 2013) punkt 1.4

Æresrelaterede overgreb er ofte baseret på løse rygter og mistanke, som i de mest konservative områder kan være startet pga. små ting som f.eks. at tale med en fremmed mand et offentligt sted.⁵²

Ofre for æresrelaterede forbrydelser er primært gifte kvinder, der mistænkes for utroskab, men også piger og unge kvinder, der har, eller mistænkes for at have, førægteskabelige forhold kan være i risiko.⁵³

I Iran er førægteskabelige seksuelle relationer og utroskab ulovligt.⁵⁴ (se mere under afsnit 4. *Lovgivning*).

Af Udlændingestyrelsens og DRC Dansk Flygtningehjælps rapport "Relations outside of marriage in Iran and marriages without the accept of the family" fremgår, at utroskab dog er udbredt i Iran, og at det bliver mere og mere almindeligt at blive skilt.⁵⁵ Også førægteskabelige relationer er almindelige i Teheran og andre større byer, men ikke nødvendigvis i de østlige grænseområder, områder grænsende op til de arabiske lande og landområderne.⁵⁶ I samme rapport udtaler Middle East Consultancy Services, at utroskab bringer skam over familien, og bliver håndteret efter de gældende sociale kodekser.⁵⁷

4. Lovgivning om og beskyttelse mod æresrelaterede forbrydelser

Der er ringe eller ingen strafferetlig beskyttelse af ofre for vold i hjemmet og ofre for æresrelaterede forbrydelser.⁵⁸

Irans retsvæsen er ifølge rapport fra den finske Udlændingestyrelse beskrevet som kronisk inkompetent i forhold til at identificere kvinder, der vil være i livsfare, hvis de vender tilbage til deres voldelige ægtefæller.⁵⁹

Ifølge samme rapport er Iran et samfund, som bygger på sociale relationer; retssystemet er korrupt og personlige forbindelser betyder meget. At kende nogen, der arbejder i retsvæsenet, kan være et redskab til enten at fremme en sag eller til at standse den. Andre almindelige hindringer for at opnå retfærdighed i Iran kan være udgifter til afholdelse af retssagen, lange sagsbehandlingstider, mangel på dommere og

⁵² The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 juni 2015) side 20

⁵³ UK Home Office, Country Policy and Information Note, Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5

⁵⁴ Den iranske (islamske) straffelov, art. 221-32

⁵⁵ DIS-DRC, 'Iran – Relations outside of marriage', februar 2018, side 5

⁵⁶ Ibid. side 5, 6

⁵⁷ Ibid. side 7

⁵⁸ All Human Rights for All in Iran, Association for Human Rights in Kurdistan – Geneva (KMMK-G), Association for the Human Rights Of The Azerbaijani People In Iran (AHRIZ), Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC), OutRight International, Siamak Pourzand Foundation, Small Media, Impact Iran - [Written Contribution to the Human Rights Committee, Human Rights Committee, 129th Session \(Geneva\), 29. June – 24. July 2020, side 22](#)

⁵⁹ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 juni 2015) side 22

kvalificerede medarbejdere og utilstrækkelige muligheder for at få juridisk hjælp og dækning af omkostninger.⁶⁰

4.1 Utroskab og førægteskabelige relationer

Den iranske straffelov (den islamiske straffelov) kriminaliserer som ovenfor nævnt utroskab⁶¹ og førægteskabelige relationer.⁶²

I Udlændingestyrelsen og DRC Dansk Flygtningehjælps rapport fra februar 2018 er det anført, at flere af de adspurgte kilder ikke kender til nyere retssager, som har omhandlet førægteskabelige relationer.⁶³

UK Home Offices rapport fra oktober 2019 citerer adskillige kilder, bl.a. Amnesty International⁶⁴ for oplysningen om, at to kvinder, Zahra Derakhshani og Golestan Jankanlou, blev dømt til døden ved stening for utroskab i 2018.⁶⁵

*“While it appears that the ways in which the authorities deal with adultery cases have changed over the last couple of decades, there are recent incidents of people being found guilty of adultery and subsequently punished. The last known execution by stoning took place in 2009 and the last reported death sentence for adultery in the sources consulted was imposed in November 2018. However, the authorities do not release official statistics, and punishments often take place in secret. Similarly, official statistics on flogging are rarely made public, and victims avoid talking about them in public for fear of stigmatization although it was reported that a woman received 100 lashes in Golpayegan as punishment for adultery in April 2016.”*⁶⁶

I US Department of States country rapport fra marts 2020 fremgår, at kvinder undertiden idømmes uproportionale straffe, inklusive dødsstraf, for forbrydelser såsom utroskab.⁶⁷ Ifølge Amnesty International's årsrapport om dødsstraf fra 2019 har der ikke været sager i det pågældende år om idømmelse af dødsstraf for førægteskabelige forhold eller utroskab, men det er anført, at der ifølge straffeloven fortsat er dødsstraf eksempelvis for utroskab.⁶⁸

⁶⁰ Ibid. side 22

⁶¹ Den iranske (islamiske) straffelov, art. 221-32.

⁶² Ibid. art. 230

⁶³ DIS-DRC, 'Iran – Relations outside of marriage', februar 2018, side 6

⁶⁴ Amnesty International Global Report, Death sentences and executions 2018 (10. april 2019) side 34

⁶⁵ UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers (oktober 2019) side 13

⁶⁶ Ibid. side 6

⁶⁷ US Department of State, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: Iran (11. Marts 2020) section 6

⁶⁸ Amnesty International Global Report, Death sentences and executions 2019 (21. april 2019) side 37

Herudover er kvinder i større risiko for at blive beskyldt og dømt for utroskab pga. det negative sociale stigma, der er forbundet med kvinders seksualitet, diskriminerende lovgivning og unfair retssager.⁶⁹

4.2 Æresdrab og æresrelaterede overgreb

Den iranske straffelov kriminaliserer ikke specifikt æresdrab, men disse kan retsforfølges som almindeligt drab. Dog er der, under iagttagelse af de islamiske principper, undtagelser til den almindelige strafudmåling i sager om æresdrab,⁷⁰

Qisas er et princip, som giver privatpersoner ret til at kræve gengældelse eller compensation (*diyeh*)⁷¹ som en del af strafudmålingen for drab eller bevidst påført legemsbeskadigelse overfor en dømt gerningsmand (øje for øje og tand for tand), eller at tilgive forbrydelsen og dermed gøre forbrydelsen straffrit. Princippet gør, at retten kan give et drabsoffers familie lov til at dræbe gerningsmanden straffrit, men kan også bruges til at give en form for straf-immunitet i de situationer, hvor offer og gerningsmand er fra den samme familie, og hvor familien ikke ønsker at kræve én-til-én gengældelse overfor gerningsmanden.⁷²

Ifølge Sholeh Zamini sker det i de fleste sager, at faderen til offeret bliver betalt en stor sum penge af gerningsmanden, hvorefter faderen tilgiver gerningsmanden.⁷³

Straffeloven siger imidlertid, at en privatperson ikke kan kræve gengældelse efter princippet om *qisas* - og altså slå gerningsmanden ihjel straffrit – hvis sagen drejer sig om fædre eller bedstefædre, som er dømt for drab eller overgreb på deres børn eller børnebørn.⁷⁴ Hvis en mand findes skyldig i mord på sin datter, bliver han således typisk idømt mellem tre og ti års fængsel i stedet for dødsstraf eller betaling af *diyeh*, som er den normale straf for mord, hvis offerets familie ønsker det efter princippet om *Qisas*. Der har dog også været rapporter om sager, hvor en far kun har tilbragt seks måneder i fængsel efter at have dræbt sin datter pga. utilfredshed med hendes ægteskabsplaner.⁷⁵

⁶⁹ UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers (oktober 2019) side 6

⁷⁰ UK Home Office, Country Policy and Information Note, Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5

⁷¹ *Diyeh* er den økonomiske compensation, der bliver betalt til familien til et mordoffer, [https://en.wikipedia.org/wiki/Diya_\(Islam\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Diya_(Islam))

⁷² The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 June 2015) side 20

⁷³ Interview med Sholeh Zamini, side 2

⁷⁴ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 June 2015) side 20

⁷⁵ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 juni 2015) side 20

Beyan Azizi nævner et eksempel fra sit feltarbejde i de kurdiske områder vedrørende denne problematik, f.eks. følgende fra 2019:

*'2019, small village in Kurdistan, Iran. Za'faran's father decapitated his daughter in Kurdistan and left her dead body in the village square so that everyone would see that he had removed the "stain of shame". The father was released after 2 months in prison and returned to his normal life in the village.'*⁷⁶

Hvis gerningsmanden er et andet familiemedlem end far eller bedstefar til offeret, er det utrolig sjældent, at familieoverhovedet kræver straf.⁷⁷

Yderligere kan en mand få nedsat straf eller helt slippe for straf, hvis han afslører sin kone i utroskab og dræber hende som følge deraf.⁷⁸ Ifølge Sholeh Zamini beskylder de fleste mænd, der slår deres ægtefælle ihjel, derfor ægtefællen for utroskab.⁷⁹

4.2.1 Myndighedsbeskyttelse mod overgreb

Der er en række bestemmelser i den iranske civile lovgivning, som underminerer beskyttelsen af kvinder udsat for vold i hjemmet; manden er per definition overhoved i familien, kvinder skal have tilladelse af manden til at forlade det fælles hjem, med mindre hun er villig til og i stand til at bevise i en retssag, at hun er i fare, hendes vidneudsagn i forbindelse med retssager tæller halvt i forhold til mandens etc.⁸⁰

I hvilken grad det er muligt for en kvinde at få hjælp af myndighederne afhænger af en række faktorer; hvad sagen drejer sig om, hvor gammel kvinden er, hvor hun bor, hvad hun vil have hjælp til og hvorvidt hun er i stand til at mobilisere dele af sit eget familienetværk, som kan tale hendes sag. Afhængig af, hvad sagen drejer sig om, kan hun f.eks. søge hjælp hos et kvindenetværk, forudsat at der findes et sådant hvor hun bor, som hun har kendskab til. Eller hun kan rejse en sag ved Familiedomstolen eller anmelde sagen til politiet.⁸¹

⁷⁶ Interview med Beyan Azizi, Bilag 2, side 2

⁷⁷ Ibid. side 20

⁷⁸ UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 5

⁷⁹ Interview med Sholeh Zamini, Bilag 1, side 2

⁸⁰ All Human Rights for All in Iran, Association for Human Rights in Kurdistan – Geneva (KMMK-G), Association for the Human Rights Of The Azerbaijani People In Iran (AHRAZ), Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC), OutRight International, Siamak Pourzand Foundation, Small Media, Impact Iran - Written Contribution to the Human Rights Committee, Human Rights Committee, 129th Session (Geneva), 29. June – 24. July 2020, side 22

⁸¹ Landinfo - Temanotat Iran: Generelt om æresdrap i Iran (22. maj 2009) side 9

*"Hvis hun går til politiet, vil omfanget av volden og truslene være avgjørende for om hun får hjelp og hva slags hjelp hun kan få. Hun må selv legge frem bevis for at hun er truet med vold, noe som i gitte situasjoner kan være umulig. Holdningene hos det lokale politiet eller en lokal dommer kan være utslagsgivende for muligheten for å få reell beskyttelse."*⁸²

Underviser i menneskerettigheter Beyan Azizi, som specifikt udtaler sig om forholdene i de kurdiske områder af Iran, peger på samme bevismæssige problematik, hvis en kvinde går til myndighederne for at få hjælp efter vold i hjemmet. Hun beskriver desuden, at kvinder, som lever i et undertrykkende miljø, ofte modtager trusler om æresdrab, som afskrækker kvinderne fra at søge hjælp:

*"This threat, as a powerful mechanism, destroys women's psychological security and self-confidence, causes severe anxiety and stress, and severely affects their family and social life, casts a permanent shadow of honor killing over women, and cannot be proven."*⁸³

Yderligere beskriver Beyan Azizi, at kvinder ofte bliver tvunget til at trække deres anmeldelser om overgreb tilbage som følge af den generelle holdning hos myndighederne om kvinders plads i familien:

*'The ideology of governmental institutions is to keep women within the family and, basically, does not recognize a life for them outside this circle of violence. It has been observed many times that at Forensic Medicine Department or the police stations, women have been pressured to withdraw their complaints regarding the violence of fathers and husbands, being burned, receiving death threats, being locked up, being beaten, and being subject to psychological torture, and return to the same home.'*⁸⁴

4.2.2 Shelters

Iran har ingen krisecentre som de kendes i Vesten. Der findes institutioner i statsligt regi for enlige kvinder, prostituerede, narkomaner og for børn og unge som er stukket af hjemmefra. Disse drives af den statslige velfærdsorganisation og tilbyder beskyttelse, velfærdstilbud og rehabiliteringstilbud af varierende kvalitet i en overgangsperiode.⁸⁵

⁸² Ibid. side 9

⁸³ Interview med Beyan Azizi, Bilag 2, side 3

⁸⁴ Ibid. Side 2

⁸⁵ Landinfo - Temanotat Iran: Generelt om æresdrab i Iran (22. maj 2009) side 9

Tilflugtssteder specifikt for ofre for vold i hjemmet kaldes i det efterfølgende 'shelters'.⁸⁶ Der er kun 25 shelters for kvinder i Iran, der har en kvindelig befolkning på 40 millioner. 19 af disse shelters er etableret af NGO'er. Der er kun ét shelter i de kurdiske områder.⁸⁷ Det har ikke været muligt at finde oplysninger om antallet af kvinder i de kurdiske områder, men ifølge Institut Kurde de Paris bor der ca. 10 millioner mennesker i de kurdiske områder af Iran.⁸⁸ De eksisterende shelters, som er for kvinder, der har været udsat for vold i hjemmet, kan ikke tilbyde langsigtet støtte til ofrene.⁸⁹ Ifølge All Human Rights for All in Iran tager de offentlige shelters, som bliver administreret af myndighederne, kun imod kvinderne i en måned, og kvindernes børn tages fra dem ved ankomst.⁹⁰

Også i rapporten fra den finske Udlændingestyrelse anføres det, at der ikke er et tilstrækkeligt antal shelters i Iran, og at de der er, ikke tilbyder langvarige løsninger i form af beskæftigelse og boliger til ofrene.⁹¹

I de kurdiske områder er støtte til kvinder i form af adgang til juridisk hjælp, sundheds- og socialstøtte samt shelters sjældne.⁹²

De iranske myndigheder anfører selv, at de offentlige shelters er åbne 24 timer i døgnet og tilbyder gratis terapi til ofre for vold i hjemmet. Ifølge myndighedernes egne officielle rapporter blev der i 2014 hjulpet 2000 ofre for vold i hjemmet.⁹³

Som svar på kritikken af det lave antal shelters samt manglen på juridisk og psykologisk rådgivning m.v., anførte de iranske myndigheder i forbindelse med rapport om menneskerettighedssituationen i Iran fra FN's Generalforsamling i 2015, at der i Iran eksisterer forskellige mekanismer til at støtte ofre for vold i hjemmet, inklusive intervention og rehabiliteringscentre, en hotline til akutsager, 31 sundhedshuse og specialiseret socialhjælp.⁹⁴ Samme rapport indeholder anbefalinger fra FN's Generalsekretær baseret på oplysninger fra både NGO'er og myndigheder, bl.a. en anbefaling om, at Iran udvikler en national strategi for at imødegå

⁸⁶ Der refereres i alt overvejende grad til betegnelsen 'shelters' i det anvendte baggrundsmateriale

⁸⁷ Interview med Sholeh Zamini, side 2

⁸⁸ Institut Kurde de Paris, www.institutkurde.org/en/info/the-kurdish-population-1232551004

⁸⁹ All Human Rights for All in Iran, Association for Human Rights in Kurdistan – Geneva (KMMK-G), Association for the Human Rights Of The Azerbaijani People In Iran (AHRAZ), Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC), OutRight International, Siamak Pourzand Foundation, Small Media, Impact Iran - Written Contribution to the Human Rights Committee, Human Rights Committee, 129th Session (Geneva), 29. June – 24. July 2020, side 23

⁹⁰ Ibid., side 23

⁹¹ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 June 2015) side 24

⁹² Interview med Beyan Azizi, side 3

⁹³ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26. juni 2015) side 25

⁹⁴ UN General Assembly, 'Situation of human rights in the Islamic Republic Iran', 31. august 2015, side 10

'harmful and violent practices against women and girls and to take practical measures to eliminate discrimination against women in all spheres of life'.⁹⁵

NGO'er spiller en stor rolle ift. at drive shelters i Iran. Imidlertid er disse shelters hovedsageligt tiltænkt prostituerede og kvindelige narkomaner, der bor på gaden. Et eksempel er Iran's Association of Children's Rights (Anjoman-e Hemayat az Hoquq-e Kudakan), som driver nogle få shelters for hjemløse og misrøgtede børn og teenagere. Kapaciteten i disse shelters er dog begrænset, og der er dermed ikke plads til alle i målgruppen, der har behov for en plads.⁹⁶

Ifølge underviser i menneskerettigheder Beyan Azizi, har de NGO'er, der yder støtte til ofre for vold i hjemmet, meget begrænsede økonomiske ressourcer og indkvarteringsmuligheder. Deres budgetter er blevet drastisk skåret ned under den anden del af Hassan Rouhani's præsidentperiode. Dette samtidig med, at antallet af sager om vold i hjemmet, selvmordsforsøg og æresdrab er steget voldsomt.⁹⁷

Ifølge rapport fra den finske Udlændingestyrelse bliver kvinder, som har boet på et shelter stigmatiseret, og et ophold på et shelter anses dermed ikke for at være en god løsning på problemer med familien.⁹⁸

4.3. Internt flugtalternativ / IFA

Ifølge Udlændingestyrelsen og DRC Dansk Flygtningehjælps rapport fra 2018 anfører flere kilder, at intern flugt i Iran som beskyttelse mod en æresrelateret konflikt er mulig i teorien, men kan være kompliceret i praksis. En forhindring er i den forbindelse, at udlejere som regel ikke vil udleje bolig til en ugift person. I mindre byer har man desuden det problem, at naboerne i højere grad holder øje med nytilkommere, hvilket er sværere at gøre i større byer, hvor mange oftest bor i lejlighed.⁹⁹

UK Home Office peger på, at det kan være svært for en kvinde at rejse alene i landdistrikterne i Iran og at det derfor kan være svært for en kvinde at flytte et andet sted hen, da der både er restriktioner i forhold til at rejse alene og bo alene som kvinde.¹⁰⁰

⁹⁵ Ibid., Recommendation 72, side 19

⁹⁶ The Suuntaus project report compiled by the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26 juni 2015) side 25

⁹⁷ Interview med Beyan Azizi, side 2,3

⁹⁸ The Suuntaus project, the Finnish Immigration Service on 'Violence against women and honour- related violence in Iran' (26. juni 2015) side 25

⁹⁹ DIS-DRC, 'Iran – Relations outside of marriage', (februar 2018) side 10

¹⁰⁰ UK Home Office, Country Policy and Information Note, Iran: Honour crimes against women (oktober 2017) side 6

Underviser i menneskerettigheder Beyan Azizi peger på, at kvinder med æresrelaterede konflikter hellere end gerne vil flytte væk fra familien, men at det er vanskeligt at finde et sikkert sted at være, da man ikke kan få støtte hos myndighederne på forhånd, og da der ikke er nok shelters.¹⁰¹

Udlændingestyrelsen og DRC Dansk Flygtningehjælps rapport fra 2018 henviser desuden til kilder, der siger, at hvis en kvinde er nødsaget til at flytte til en anden del af landet, vil hun sandsynligvis søge mod venner, fjern familie, netværk m.v. Det fremgår også, at intern flugt ikke er en permanent løsning, da familien vil finde personen før eller siden.¹⁰²

Hvis en utro mand har en velbegrundet frygt for forfølgelse, vil det måske være en mulighed at flytte et andet sted hen afhængig af sagens omstændigheder.¹⁰³

Ifølge Sholeh Zamini fra All Human Rights for All in Iran, er der en risiko for, at kvinder/piger der flygter til Teheran, bliver involveret i stoffer og prostitution. Det starter allerede ved ankomsten til busterminalen i Teheran, hvor der står bagmænd og venter på pigerne.¹⁰⁴ Denne risiko fremgår også af Landinfos rapport om æresdrab fra 2009, hvor det desuden også beskrives, at det er svært og potentielt farligt for en iransk kvinde at leve alene uden et netværk.¹⁰⁵

Sholeh Zamini fra All Human Rights for All in Iran fortæller også, at der ikke er noget socialt sikkerhedsnet til at hjælpe de helt unge piger. Det er lovligt at gifte sig med piger ned til 13 år, og i deres unge alder vil de få store vanskeligheder, hvis de flygter fra et ægteskab, da de er totalt afhængige af deres familie:

*“They cannot rent a flat or make binding contracts, they cannot rent a room alone – both because of their age but also because a woman can only rent a room at a hotel, if she is with a husband or father. If the hotel lets a single woman rent a room, they risk being fined.”*¹⁰⁶

Sholeh Zamini anfører dog også, at der er forskel på piger, der kommer fra små landsbyer og piger, der kommer fra den intellektuelle middelklasse i byerne. Piger fra middelklassen har generelt mere frihed og større muligheder.¹⁰⁷

¹⁰¹ Interview med Beyan Azizi, side 2

¹⁰² DIS-DRC, 'Iran – Relations outside of marriage' (februar 2018) side 10,11

¹⁰³ UK Home Office - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers (oktober 2019) side 8

¹⁰⁴ Interview med Sholeh Zamini, side 1

¹⁰⁵ Landinfo - Temanotat Iran: Generelt om æresdrab i Iran (22. maj 2009) side 10

¹⁰⁶ Interview med Sholeh Zamini, side 2

¹⁰⁷ Ibid. side 2

4.4. Igangværende og kommende lovgivning

Der er lovgivning under forberedelse i Iran, som officielt skal øge beskyttelsen af ofre for vold i hjemmet, herunder børn:

Den 7. juni 2020 blev der vedtaget en lov af Vogternes råd¹⁰⁸, som de iranske myndigheder kalder en af de mest progressive børnerettighedslove i Verden.¹⁰⁹ Loven har været undervejs i mere end et årti og er først blevet vedtaget efter den intense debat i Iran om behovet for myndighedsbeskyttelse af kvinder og børn, som opstod efter æresdrabet på den 14-årige Romina Ashrafi, som også fik international opmærksomhed. Lovteksten er ikke offentliggjort.¹¹⁰

Den 23. oktober 2019 godkendte Vogternes Råd tilsyneladende en lov, der forhøjede straffen for gerningsmænd, der havde foretaget syreangreb, hvor en person kaster syre direkte på fortrinsvis et kvindeligt offer, som beskyldes for at overtræde sociale normer.¹¹¹

Det har ikke været muligt at finde oplysninger om, hvorvidt ovennævnte love er blevet anvendt i praksis.

Der er desuden lovforberedende arbejde i gang for at beskytte kvinder og piger fra vold i hjemmet – arbejdet begyndte for 12 år siden, da Ahmadinejad var præsident. Lovens tilblivelse har været forsinket og er blevet sendt frem og tilbage mellem forskellige instanser, hvor den er blevet redigeret og sendt videre igen. F.eks. rapporteres det, at der er taget en række bestemmelser ud af forslaget, der skulle beskytte kvinder mod vold, men det er ikke offentliggjort præcis hvilke bestemmelser, der er taget ud.¹¹²

Sholeh Azizi fra All Human Rights for All in Iran mener, at det kan tage yderligere 10-11 år før loven er vedtaget, og selv hvis den bliver vedtaget, giver den ikke fulde rettigheder til kvinder.¹¹³

¹⁰⁸ Den iranske grundlov fra 1979 slår fast, at islamisk lov, sharia, står over alle andre love i samfundet. Det er Vogternes Råd, der består af seks præster udpeget af den åndelige leder og seks jurister udpeget af parlamentet, som har ansvaret for at overvåge dette. Parlament, præsident, retsvæsen m.m. er underlagt Vogternes Råd, <https://faktalink.dk/iran/samfundsforhold-iran>

¹⁰⁹ Artikel fra Radio Farda, 'New, watered-down draft law on violence against women in Iran', 19. september 2019, Iran Passes Child-Protection Law Following Gruesome Killing of Teenager, (9. juni 2020) <https://en.radiofarda.com/a/new-watered-down-draft-law-on-violence-against-women-in-iran/30173089.html>

¹¹⁰ Ibid.

¹¹¹ US Department of State, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: Iran (11. Marts 2020), section 6

¹¹² Amnesty International, Iran 2019 (18. februar 2020), side 3, Interview med Sholeh Zamini, side 2 + Artikel fra Radio Farda, 'New, watered-down draft law on violence against women in Iran' (19. september 2019)

¹¹³ Interview med Sholeh Zamini, side 2

5. Dansk asylpraksis¹¹⁴

En gennemgang af nævnets sager fra 2018 - 2020 (januar – 20. november 2020) viser, at det ofte er ansøgers troværdighed, som er afgørende for nævnets vurdering af sager om æresrelaterede overgreb eller risiko for vold i hjemmet. I de sager, hvor Flygtningenævnet lægger ansøgers æresrelaterede konflikt til grund, tildeles der sædvanligvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

I **2018** har 40 ud af 416 sager fra iranske statsborgere handlet om frygt for æresrelaterede overgreb eller vold i hjemmet. Ud af disse 40 ansøgere var 29 ansøgere etniske kurdere.

Af de 40 sager har én ansøger fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

Fire ansøgere har fået ophold efter udlændingelovens § 7, stk. 2 og 33 ansøgere har fået afslag med henvisning til manglende troværdighed.

Én ansøger har fået afslag med henvisning til, at hendes asylmotiv var baseret på "egne formodninger" og én ansøger med henvisning til 'manglende intensitet og egne formodninger'.

I **2019** har 15 ud af 174 sager fra iranske statsborgere handlet om frygt for æresrelaterede overgreb eller vold i hjemmet. Ud af disse 15 var otte ansøgere etniske kurdere.

To ansøgere har fået ophold efter udlændingelovens § 7, stk. 2 og 12 har fået afslag med henvisning til manglende troværdighed.

Én ansøger har fået afslag med henvisning til, at ansøgers asylmotiv var baseret på "egne formodninger" i forhold til risikovurderingen.

I **2020** (fra 1. januar – 20. november 2020) har 12 ud af 71 sager fra iranske statsborgere handlet om frygt for æresrelaterede overgreb eller vold i hjemmet. Ud af disse 12 ansøgere var seks ansøgere etniske kurdere.

Tre ansøgere har fået ophold efter udlændingelovens § 7, stk. 2 og syv har fået afslag med henvisning til manglende troværdighed.

To ansøgere har fået afslag efter en sandsynlighedsvurdering.

¹¹⁴ Oplysningerne stammer fra DRC Dansk Flygtningehjælps database over Flygtningenævnets afgørelser samt fra Flygtningenævnets hjemmeside, hvor der løbende udarbejdes et resumé af et repræsentativt udvalg af nævnets afgørelser med henblik på offentliggørelse.

5.1. Sager om æresrelaterede konflikter fra de kurdiske områder

En sag fra august 2018 omhandlede en kvindelig etnisk kurder, som frygtede at blive slået ihjel af sin ægtefælle og svigerfamilie, fordi hun ønskede skilsmisse. Flygtningenævnet afviste i første omgang ansøgers forklaring om en nuværende konflikt med ægtefællen og svigerfamilien med henvisning til, at konflikten lå langt tilbage i tid og derfor måtte anses for afsluttet. At konflikten fortsat eksisterede, vurderede nævnet var baseret på ansøgers egne formodninger. Nævnet afviste desuden, at risikoen for at ansøgers søn blev taget fra hende var asylbegrundende. Desuden afvist det, at ægtefællen og svigerfamilien havde fået kendskab til ansøgers udenomsægteskabelige forhold i Danmark, og hvis han havde, at han ville kunne bevise det over de iranske myndigheder ved en tilbagevenden.

På baggrund af nye dokumenterede oplysninger om trusler og overfald fra ansøgers eksmand blev sagen genoptaget af Flygtningenævnet i juli 2020, hvorefter ansøger meddeltes opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.¹¹⁵

Nævnet meddelte i november 2018 opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 til en kvindelig etnisk kurder og yaresan fra Iran. Ansøgeren havde som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Iran frygtede, at hendes ægtefælles familie ville slå hende ihjel, idet hun flygtede fra deres hjem og dermed bragte skam over familien. Ansøgeren henviste videre til, at hun frygtede at blive slået ihjel af de iranske myndigheder, idet hun var flygtet ud af sit ægteskab, som hun var blevet tvangsgift ind i som 15-årig. Flygtningenævnet lagde ansøgers forklaring om, at hun var blevet tvangsgift og at hun i ægteskabet blev udsat for vold og voldtægt til grund. Flygtningenævnet fandt derfor, at ansøgeren havde sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Iran ville være i risiko for at blive udsat for voldelig og anden nedværdigende behandling af sin ægtefælle og svigerfamilie, og at hverken hendes familie eller myndighederne havde evne eller vilje til at beskytte hende.¹¹⁶

Nævnet meddelte i juli 2018 opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2 til en kvindelig etnisk kurder fra anonymiseret by. Ansøger frygtede for overgreb og repressalier fra familien, den tidligere svigerfamilie og myndighederne som følge af, at hun i Danmark havde forladt ægtefællen. Flygtningenævnet afviste ansøgers forklaring som utroværdig pga. divergerende, udbyggende og usammenhængende forklaringer. Nævnets flertal lagde imidlertid til grund, at ansøgeren efter sit brud med ægtefællen havde boet alene på flere asylcentre gennem en periode og at det efter ansøgerens forklaring ikke kunne udelukkes, at hun i denne periode havde haft seksuelt samkvem med flere mænd, herunder fra Iran, og at dette var kommet til

¹¹⁵ Eksemplet er hentet fra DRC Dansk Flygtningehjælps database over Flygtningenævnets afgørelser.

¹¹⁶ Flygtningenævnets sagsnr.: iran/2018/379/MME

ægtefællens kendskab. Som følge heraf fandt flertallet, at ansøgeren i tilstrækkeligt omfang havde sandsynliggjort, at hun ved tilbagevenden til Iran risikerede overgreb fra familien, svigerfamilien eller de iranske myndigheder omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet meddelte derfor ansøgeren opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2.¹¹⁷

I en sag fra februar 2018 oplyste en kurdisk mand (Yarasan) fra Kermanshah, at han havde haft et udenomsægteskabeligt forhold. Ansøger frygtede æresrelateret vold fra kærestens familie ligesom han frygtede de iranske myndigheder, hvem forholdet var blevet anmeldt til af kærestens familie. Et flertal i Flygtningenævnet meddelte på denne baggrund ansøger opholdstilladelse efter udlændingelovens 7, stk. 2.¹¹⁸

I en sag fra juli 2019 om en kurdisk kvinde fra Marivan frygtede ansøger at blive slået ihjel af sin far, fordi hun havde haft et førægteskabeligt forhold. Faderen, som gennem hele ansøgers opvækst havde udsat ansøger for massiv vold, forsøgte at hænge ansøger, da han opdagede hendes forhold til en mand. Flygtningenævnet lagde ansøgers forklaring til grund og fandt, at ansøger ved tilbagevenden ville være i risiko for overgreb omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Ansøger havde desuden et politisk asylmotiv som nævnet fandt, var omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1.¹¹⁹

5.2 Sager om æresrelaterede konflikter fra andre dele af Iran

Der er flere sager om æresrelaterede konflikter omhandlende iranske kvinder og mænd, der ikke kommer fra de kurdiske områder.

Et eksempel er en sag fra juni 2020 om en persisk kvinde fra Teheran, der frygtede at blive dræbt af sin mand eller indflydelsesrige svigerfamilie, der havde tilknytning til Sepah, da hun havde forladt ægtefællen og anmeldt ham til de iranske myndigheder for vold og trusler med henblik på dom til senere brug for skilsmisssag. Ægtefællen havde bl.a. truet ansøger med at ville smide syre på hende, og ansøgers mor var blevet påkørt af en bil med vilje. Flygtningenævnet lagde i det væsentlige ansøgers forklaring til grund og meddelte ansøger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.¹²⁰

En anden sag fra september 2020 omhandler en persisk mand fra Esfahan, som frygtede at blive slået ihjel af sin kones tidligere ægtefælle og dennes familie, da ansøger havde fået barn med sin kone, mens hun stadig var gift med sin tidligere ægtefælle. Uanset at ansøger ikke havde modtaget trusler fra den tidligere

¹¹⁷ Flygtningenævnets sagsnr.: iran/2018/219/mme

¹¹⁸ Eksemplet er hentet fra DRC Dansk Flygtningehjælps database over Flygtningenævnets afgørelser.

¹¹⁹ Eksemplet er hentet fra DRC Dansk Flygtningehjælps database over Flygtningenævnets afgørelser.

¹²⁰ Flygtningenævnets sagsnr.: Iran 2020/43/MNR, <https://fln.dk/da/Praksis>

ægtefælle siden 2016 valgte flertallet af Flygtningenævnet at lægge vægt på baggrundsoplysninger om konsekvenserne af udenomsægteskabelige forhold i Iran samt at ansøgers ægtefælle havde fået ophold efter udlændingelovens § 7, stk. 2 under påberåbelse af samme motiv og meddelte ansøger opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.¹²¹

¹²¹ Eksemplet er hentet fra DRC Dansk Flygtningehjælps database over Flygtningenævnets afgørelser.

6. Kilder:

- **All Human Rights for All in Iran**, Association for Human Rights in Kurdistan – Geneva (KMMK-G), Association for the Human Rights Of The Azerbaijani People In Iran (AHRAZ), Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC), OutRight International, Siamak Pourzand Foundation, Small Media, Impact Iran - [Written Contribution to the Human Rights Committee, Human Rights Committee, 129th Session \(Geneva\), 29. June – 24. July 2020,](https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CCPR/Shared%20Documents/IRN/INT_CCPR_NGO_IRN_42317_E.pdf)
https://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CCPR/Shared%20Documents/IRN/INT_CCPR_NGO_IRN_42317_E.pdf
- **Amnesty International**, Iran 2019, 18. februar 2020,
<https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/iran/report-iran/>
-
- **Amnesty International Global Report**, Death sentences and executions 2018, 10. april 2019,
<https://www.amnesty.org/en/documents/act50/9870/2019/en/>
- **Amnesty International Global Report**, Death sentences and executions 2019, 21. april 2020,
<https://www.amnesty.org/download/Documents/ACT5018472020ENGLISH.PDF>
- **Ceasefire Center for Civilian Rights, Centre for Supporters of Human Rights and Minority Rights Group International**, [Beyond the Veil: Discrimination against women in Iran, september 2019,](https://minorityrights.org/wp-content/uploads/2019/09/MRG_CFR_Iran_EN_Sept191.pdf)
https://minorityrights.org/wp-content/uploads/2019/09/MRG_CFR_Iran_EN_Sept191.pdf
- **Center for Human Rights in Iran**, [“Stop Violence Against Women”, 25 November 2019, available at:](https://iranhumanrights.org/2019/11/stop-violence-against-women/)
<https://iranhumanrights.org/2019/11/stop-violence-against-women/>
- **Danish Immigration Service and (DRC) Danish Refugee Council**, joint report, Relations outside of marriage in Iran and marriages without the accept of the family, Joint report based on interviews in Tehran, Iran, Ankara, Turkey and London, United Kingdom, 9 September to 16 September 2017 and 2 October to 3 October 2017, februar 2018, <https://fln.dk/-/media/FLN/Materiale/Baggrundsmateriale/2018/03/05/14/45/iran720.pdf>

- **Danish Immigration Service and (DRC) Danish Refugee Council, joint report**, Issues concerning persons of ethnic minorities, Kurds and Ahwazi Arabs', Joint report based on interviews in Tehran, Iran, Ankara, Turkey and London, United Kingdom, 9 September to 16 September 2017 and 2 October to 3 October 2017, februar 2018, [iran721.pdf \(fln.dk\)](#)
- **Dehghan, Saeed**, Murder and Divorce, Iranian Bar Association, website [http:// www.iranbar.org](http://www.iranbar.org) (siden og rapporten kan ikke tilgås "This account has been suspended". Rapporten har derfor ikke kunnet direkte citeres.)
- **DRC Dansk Flygtningehjælp**, Bemærkninger til dansk asylpraksis vedrørende kvinder, juli 2020, [Microsoft Word - Bemærkninger til dansk asylpraksis vedrørende kvinder juli2020 \(drc.ngo\)](#)
- **Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC)** report on 'Gender Inequality and Discrimination: The Case of Iranian Women', 8 marts 2013, <https://iranhrdc.org/gender-inequality-and-discrimination-the-case-of-iranian-women/>
- **Iran Human Rights and ECPM**, Annual Report on the Death Penalty in Iran 2019 (2020), <http://www.ecpm.org/wp-content/uploads/Rapport-iran-2020-gb-070420-WEB.pdf>
- **Landinfo** - Temanotat Iran: Kvinnelig kjønnslemlestelse i iransk Kurdistan, 10. maj 2013, <https://fln.dk/-/media/FLN/Materiale/Baggrundsmateriale/2014/10/02/14/16/iran527.pdf>
- **Landinfo** - Temanotat Iran: Generelt om æresdrap i Iran, 22. maj 2009, <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/04/Temanotat-Iran-220509-%C3%86resdrap-ny.pdf>
- **Suuntaus Project, Finnish Immigration Service** - Violence against women and honour-related violence in Iran, 26. Juni 2015, https://migri.fi/documents/5202425/5914056/61597_Suuntaus-raportti_VakivaltaIran_finalFINAL_kaannosversio_EN.pdf/04123eff-529a-457a-aa0d-d5218d046ffe
- **UK Home Office** - Country Policy and Information Note - Iran: Honour crimes against women, oktober 2017,

[https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/653537/CPIN - Iran - Honour crimes October 2017 ex.pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/653537/CPIN_-_Iran_-_Honour_crimes_October_2017_ex.pdf)

- **UK Home Office** - Country Policy and Information Note - Iran: Adulterers, oktober 2019, [https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/836919/Iran - Adulterers - CPIN - v3.0 October 2019 - EXT.pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/836919/Iran_-_Adulterers_-_CPIN_-_v3.0_October_2019_-_EXT.pdf)
- **UN Commission on Human Rights** (27. januar 2006). *Report of the Special Rapporteur on violence against women, its causes and consequences*, Akin Ertürk. Mission to the Islamic Republic of Iran (20 January to 6 February 2005). New York: UN Commission on Human Rights.
http://www.ecoi.net/file_upload/227_tmpphpl5UbnU.pdf
- **UN General Assembly**, 'Situation of human rights in the Islamic Republic Iran', 31 August 2015, http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/70/352
- **UN High Commissioner for Human Rights and reports of the Office of the High Commissioner and the Secretary-General, Human Rights Council**, Annual report Forty-third session, 24 February–20 March 2020, Situation of human rights in the Islamic Republic of Iran, [https://www.ohchr.org/Documents/Countries/IR/Report_of_the_Secretary-General on the situation of human rights in the Islamic Republic of IranA4320.pdf](https://www.ohchr.org/Documents/Countries/IR/Report_of_the_Secretary-General_on_the_situation_of_human_rights_in_the_Islamic_Republic_of_IranA4320.pdf)
- **UN Human Rights Council**, 'Written statement submitted by the Verein Sudwind Entwicklungspolitik, a non-governmental organization in special consultative status', 25 maj 2015, <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G15/116/35/PDF/G1511635.pdf?OpenElement>
- **US Department of State**, 2019 Country Reports on Human Rights Practices: Iran, 11. Marts 2020, <https://www.state.gov/reports/2019-country-reports-on-human-rights-practices/iran/>
- **US Department of State**, 2018 Country Reports on Human Rights Practices: Iran, 13 March 2019, <https://www.state.gov/reports/2018-country-reports-on-human-rights-practices/iran/>

- **Written statement* submitted by the Verein Sudwind Entwicklungspolitik**, a non-governmental organization in special consultative status, Human Rights Council, Twenty-ninth session, Honour Killing in Iran's Kurdish Regions 10. June 2015, https://www.ecoi.net/en/file/local/1282554/1930_1435222728_g1511999.pdf

Artikler

- **Artikel fra Radio Farda**, 'New, watered-down draft law on violence against women in Iran', 19. september 2019, <https://en.radiofarda.com/a/new-watered-down-draft-law-on-violence-against-women-in-iran/30173089.html> (hjemmeside tilgået den 25. oktober 2020)
- **Artikel fra RFE/RL – Radio Free Europe/Radio Liberty**, 'Iran Passes Child-Protection Law Following Gruesome Killing Of Teenager', 9. juni 2020, <http://www.ecpm.org/wp-content/uploads/Rapport-iran-2020-gb-070420-WEB.pdf> (hjemmeside tilgået den 25. oktober 2020)
- **Artikel fra Aljazeera.com**, 'How can we stop honour killings', 19. juni 2014 : https://www.aljazeera.com/indepth/opinion/2014/06/how-can-stop-honour-killings-201461819244152343.html?utm_source=website&utm_medium=article_page&utm_campaign=read_more_links (hjemmeside tilgået 25. oktober 2020)
- **Uddrag fra Yearbook of Islamic and Middle Eastern Law online**, Sharbanoo Baharak Keshavarz, 1. januar 2006, https://brill.com/view/journals/yimo/13/1/article-p87_7.xml (hjemmeside tilgået 25. oktober 2020)

Øvrige kilder

- **Sharbanoo Baharak Keshavarz** er iransk advokat med kontor i Teheran og har skrevet bøger og adskillige artikler om bl.a. kvinders rettigheder og æresdrab i Iran. Se nærmere under http://keshavarzlawoffice.com/team-Details.php?BK_TEAM_ID=3 (hjemmeside tilgået 25. oktober 2020)

- **Fakta om den iranske grundlov**, <https://faktalink.dk/iran/samfundsforhold-iran> (hjemmeside tilgået 25. oktober 2020)
- **Institut Kurde de Paris**, www.institutkurde.org/en/info/the-kurdish-population-1232551004 (hjemmeside tilgået 26. november 2020)

Bilag A – Skype-interview med Sholeh Zamini, 4. juni 2020

Om Sholeh Zamini

Sholeh Zamini er medstifter af organisationen All Human Rights for All in Iran, der er beliggende i Østrig. Sholeh Zamini har skrevet adskillige rapporter vedrørende menneskerettighedssituationen i Iran, herunder forhold for kvinder og æresrelaterede forbrydelser til FN's Menneskerettighedsråd, Menneskerettighedskommissæren og FN-komitéerne.

Prevalence of honor related crimes in the Kurdish regions of Iran

Access to information from the Kurdish areas of Iran is delicate. Honor crimes are widespread in Iran, but in the Kurdish areas the problem is especially bad.

In the Kurdish areas of Iran there is an easy access to weapons – and it is both normal and common for private citizens to have weapons. This means that using them is easier than in other parts of Iran.

There is a lot of prejudice in these areas and not only fathers can be blamed for committing honor crimes – it is the whole community pressuring the families to act according to tradition. Women who don't yield to what the fathers want but e.g. instead want to study or want to decide over their own body are being targeted.

Statistics

There are no official numbers but only because they are not published. There are a lot of reports, e.g. one big national study concerning violence against women which was done in 1999. The Government burned all copies as it found the study to be a disturbance to society. The Government does not allow statistics or official reports on the prevalence of honor related crimes.

Relocation of victims to areas outside the Kurdish regions

Most girls who run away, run away from a very violent home; rape, violence from brothers, father etc. The brothers in such a home is taught that it is okay to treat sisters this way - even the younger brothers.

If a girl runs away e.g. to Teheran, they will find drugs and prostitution. The first stop in Teheran for a runaway is the main bus-terminal. From there the girls are taken for drugs and prostitution. Most of the times, the women and child activists who try to help the runaway girls, go to the Bus-terminal. However, their resources are limited and not enough to help all such girls and women.

There is no social prevention to help the girls. It is legal in Iran to marry a girl when she is 13 years old, and they have big problems if they run away from a marriage in that age as they are totally dependent on their family. They cannot rent a flat or make binding contracts, they cannot rent a room alone – both because of their age but also because a woman can only rent a room at a hotel, if she is with a husband or father. If the hotel lets a single woman rent a room, they risk being fined. Some hotels do it anyway but some with an intention of abusing the girls.

In the middle-class the girls have more freedom and bigger possibilities. They can educate themselves. Rebel girls are usually intelligent girls who want something else for themselves. Educated girls suddenly know more than the community and tend to get respect.

Prevalence of honor related crimes in Arab regions

In Arab regions it is custom to marry your cousin. When a girl is born there is automatically drawn out a marriage contract with a son of the brother of the father. Custom is, that if the girl wants to marry someone of her own choice, the cousin has a right to claim her anyway or he can allow her to marry the person of her choice – maybe by agreement that she pays him something. In that case the girl must somehow win him over. If he says no, the girl only has one chance – to rebel against the forced marriage, and then the family can kill her. A lot of people are against this but are still married to their cousin. This custom is deeply entrenched in society.

Protection from violence

There are only 25 safe houses for women in whole of Iran. Only one of them is in Kurdistan, in Sanandaj where girls and women could stay for short time. It is estimated that 60 pct. of all women in Iran (there are appr. 40 mil. women in Iran) are exposed to either physical or psychological violence. A very rough estimation suggests that around 200.000 women are at risk of severe and life-threatening violence extending to high risk of losing their life during the violence. It is quite clear that there are not enough safehouses for all those who need them.

Honor killings

After marriage the man decides everything. The maximum punishment for killing a daughter is 10 years, but in most cases the penalties are much lower – there were even cases of 6 months. Since punishments are so low the father is not afraid of the consequences.

If a husband finds his wife with another man, he can kill them both without sanction according to the law.

Knowing the law, most of the men who kill their wife, accuse her of adultery.

The father of the killed woman can then demand execution of the husband and then it would be him, who in fact implement the death penalty. However, in most cases, the father is paid a large sum of money by the killer of the woman and the father grants freedom to the murderer.

Political will to protect victims of honor-crimes in Iran in general.

There is no help from authorities in cases of honor crimes even if the authorities claim to have will to do something about it. A woman activist¹²² wrote an article about honor crimes in Iran after news about five honor killings found its way to media in less than a month. She was a children rights activist and journalist and spend almost five years in jail before she left the country because of risk of further persecution. However, when a Parliament member was interviewed about honor crimes two days after her article was published, the MP took credit for the views in the article.

The current legislation is currently undergoing a revision – a process that was initiated 12 years ago when Ahmadinejad was president.

Seven years ago, they tried to prepare a Bill of law which protect women and girls from domestic violence – they tried to make it in conformity with the general law to be able to pass it.

The normal procedure for preparing a law is to send it to Parliament who sends it to the Guardian Council after approval, to check if it is in accordance with Islamic Law. They then send it back to Parliament to have their final decision about the Bill and then it will be sent back to the Government for implementation. Meanwhile, this law on protection of women and girls, was written by the Women Secretariat of presidency and not send to Parliament but instead to the Judiciary who took out 40 punishment articles and then the Judiciary sent it to the high rank shia clergies in the city of Qom without the public knowing to whom it was sent and which articles were changed. They sent it back to the Judiciary. Meanwhile the Head of the Judiciary had changed, so he changed the Bill again and sent it to Government. Now it is in Government. President Rohani has ordered the Women Secretariat to work fast on the matter since there have been recent cases of honor killings that has upset the population within and outside of Iran, but the Women Secretariat has also changed Head of section, and the new Head does not seem to have the matter as a priority.

So, fact is, the Bill is still waiting to go through Parliament which can take additionally 10-11 years. Even if the Bill is adopted it still does not give full rights to women. I am not very optimistic about it. It has been reported to the UPR for eight years without any changes. I do not think anything good will happen for the next 10-15 years regarding this law.

¹²² <https://pen.org/advocacy-case/shiva-nazar-ahari/>

Maybe there are small steps in the right direction towards criminalization of violence against women due to the increased awareness in the population. However, lack of political will to change towards a safer environment and more freedom for women is obvious everywhere in the country.

Bilag B – Skriftligt interview med Beyan Azizi

Om Beyan Azizi

Beyan Azizi er uddannet i International Law med speciale i menneskerettigheder. Hun underviser i menneskerettigheder og civil society ved Salahaddin Universitet i Irak. Beyan Azizi har været research adviser på tre internationale undersøgelser om flygtninge med fokus på kvinder og børn i Irak og Kurdistan. Hun er medstifter og bestyrelsesmedlem i Jiyan International Foundation for Human Rights¹²³ og Asoy Kurdistan.¹²⁴ Herigennem har hun deltaget i feltarbejde i iransk Kurdistan og udarbejdet flere rapporter og interviews om æresdrab i Iran, herunder de kurdiske områder af Iran.¹²⁵ De nævnte eksempler i interviewet på kvinder, der har været udsat for æresrelaterede overgreb, er hentet fra hendes feltarbejde i de kurdiske områder.

Prevalence of honor-crimes in Iran (statistics)?

In Iran, the statistics on honor killings are contradictory and there is no independent and reliable institution to refer to for accurate information. The statistics provided by the Forensic Medicine Department, the Women's Affairs Office, the Social Welfare Organization, the police and the judiciary on the prevalence of honor killings are very different from those provided by NGOs and independent sources. According to the official sources, about 20 percent of all homicide cases and 50 percent of domestic homicides in Iran are honor killings, and between 375 and 450 cases of honor killings are reported annually.

The provinces of Khuzestan, Kurdistan, Ilam, Kermanshah, Lorestan, Sistan and Baluchestan, Fars, West Azerbaijan, and Ardabil have the highest rates of honor killings in Iran, respectively. All these provinces have common components, including high unemployment rates, gender gap and discrimination, lack of homogeneous development, girls' high dropout rates, increasing drug use rates, high child marriage rates, as well as economic deprivation and the existence of rural and nomadic contexts. In addition to these statistics, the Iranian judicial and police authorities have repeatedly stressed that the concept of "honor" or "reputation" is one of the main causes of all homicides in Iran. At the same time Iran is facing a high rate of

¹²³ <https://www.jiyan-foundation.org/>

¹²⁴ Organisationen har ingen hjemmeside. Organisationen arbejder i de kurdiske områder af Iran.

¹²⁵ Interview med Beyan Azizi om æresdrab i Iran ' / Mord for at bevare ære/Juridiske smuthuller mv.' (4. november 2017) Shafaqna News, sprog persisk, <https://fa.shafaqna.com/news/833827/> +

Rapport om æresdrab i de kurdiske områder af Iran offentliggjort på Didanews Iran: 'At grine af blod; Historien om æresdrab i Kurdistan', sprog persisk (ukendt dato)

<https://www.didanews.ir/fa/news/61354/خنده-بر-خون-روایت-قتل-های-ناموسی-در-کردستان-کردستان> + Artikel på Iran International, sprog persisk (ukendt dato) 'Mord der er glemt'

<https://iranintl.com/%D8%AF%DB%8C%D8%AF%DA%AF%D8%A7%D9%87/%D9%82%D8%AA%D9%84%E2%80%8C%D9%87%D8%A7%DB%8C%DB%8C-%DA%A9%D9%87-%D9%81%D8%B1%D8%A7%D9%85%D9%88%D8%B4-%D9%85%DB%8C%E2%80%8C%D8%B4%D9%88%D9%86%D8%AF>

suicide among girls and women. Most of them commit suicide under family or social pressure and death threats from male family members. For instance, in one case, a girl named Shahin once attempted suicide under pressure from her brother, and two months later, her brother finally killed her.

Is there any protection available for victims of honor-related crimes?

I think support can be beneficial for the victims only when it can prevent the killings. In other words, there should be a strong barrier to the killer's desire, motive, or will to physically eliminate and kill the victim (woman). Also, the consequences of killing women in a society should be so tangible that it can act as a shield and protect them. For example, from a legal point of view, even before the crime of honor killing is committed, the law has delegated women's rights to men and the full domination and control of men over women has been established. The victim is without protection or defense against the killer. According to Articles 220 and 301 of the Islamic Penal Code, a father is not punished for the murder of his child, that is, if a father kills his child in the name of protecting his honor, or even for other reasons, he will not face retaliation. This is a complete superiority and a blood right that has been taken away from the child and other members of the family, especially the mother, and is entirely given to the father.

EX: 2019, small village in Kurdistan, Iran. Za'faran's father decapitated his daughter in Kurdistan and left her dead body in the village square so that everyone would see that he had removed the "stain of shame". The father was released after 2 months in prison and returned to his normal life in the village.

Regarding the other killer, that is, a woman's husband or legal partner, Article 302 that directly refers to the concept of being "mahdur al-dam" (someone whose blood may be shed with immunity) is very important. It stipulates that a husband can kill his spouse for adultery or suspicion of adultery based on what he has seen or heard or for any labels or rumors about his spouse by other people.

EX: 2018, Sanandaj, Iran. Before being murdered by her husband, Layla had been repeatedly accused of having an affair with her cousin and had been beaten, burned, and locked at home until eventually she was killed, and her family refused to file a legal suit against her killer because of the shame they felt she had brought upon the family.

The results of our years of fieldwork and in-depth interviews indicate that social supports are powerless against the law. Victims of honor killings are very helpless. Many of those who have been murdered by their fathers, brothers, or husbands have never had access to psychological services or social support, and their killers have returned to their normal life shortly after killing them.

Will a victim be able to manage without the support of her family if she moves away?

Moving to another place gives the victim a chance to escape death. When the family circle is not safe for women and the victim's community and place of residence deprive her of all their facilities, one of the best options is to move the victim out of the danger zone and free her from the existing pressures. Given the fact that there is so much violence against women and children, and women feel hopeless, commit suicide, and are unaware of their own rights, the question is: Where to relocate women? How many "shelters" are enough? Many women are willing to move out of their homes on their own or with their children.

EX: August 2008 in Bukan, Kurdistan, Iran Fereshteh was only 18 years old and had repeatedly begged the authorities at the psychiatric hospital where her mother was hospitalized to give her refuge at the hospital because she had nowhere to stay. But no one believed her until her father killed her four days after her eighteenth birthday.

Victims of violence tell us that if they had a roof over their heads, they would not stay in their horrible houses even for a moment.

EX: September 2018 in Baneh, Kurdistan, Iran, Sarina was a tailor and an artist. She had created an Instagram page to sell her artwork that had thousands of followers. She had been repeatedly beaten and threatened with death. She was killed by her brother when she tried to marry the man she loved. According to her brother, Sarina was a disgrace to the family. If Sarina had been moved to a place other than her traditional community after receiving death threats, she might have been alive now.

A family that tortures its female members, deprives them of the right to leave the house or participate in social activities, beats them and discriminates against them, and a father or husband is not punished even after murdering his daughter or wife, is not a safe family.

EX: November 2019, Saaqez, Kurdistan, Iran. After being seen with her lover, Mahabad took refuge in her uncle's house. Her father swore by the Quran that he would not hurt her if she returned home. However, two days later, her brother and father hanged her.

Will a victim be able to go to the authorities for help?

Law, as a powerful authority, and a number of its legal provisions were discussed in the sense that that they do not provide a defense and protection mechanism. The Social Welfare Organization, safe houses, and some non-governmental organizations that make supportive interventions all have very limited economic resources, accommodation facilities, and coverage. The budget allocated to these institutions has been drastically reduced during the second term of Hassan Rouhani's presidency all the while the rate of domestic violence, suicide attempts, and honor killings has risen sharply. In the first three months of this year, the

Social Emergency Department announced that contact with its centers to report cases of child abuse and spousal abuse were 35% higher than last year.

The ideology of governmental institutions is to keep women within the family and, basically, does not recognize a life for them outside this circle of violence. It has been observed many times that at Forensic Medicine Department or the police stations, women have been pressured to withdraw their complaints regarding the violence of fathers and husbands, being burned, receiving death threats, being locked up, being beaten, and being subject to psychological torture, and return to the same home. In contrast, civil society organizations and institutions have very few facilities, low budgets, and limited licenses to support victims.

To prove that a victim is at risk of violence or honor killing is sometimes really difficult. In most cases, the victims refer to the Forensic Medicine Department when the signs of physical violence have disappeared, or they cannot mention those alarming risks at all. One of the issues women and girls face in repressive societies is the threat of honor killing. In fact, a man threatens to kill his wife, daughter, sister, wife, or female relatives. Many women have stated in reports, surveys, and in-depth interviews that they have been repeatedly threatened with honor killing, and that this is a very physical and violent threat; from putting a knife to a woman's throat and causing scratches and bleeding to beating with the intention of killing or even digging a grave in the yard or out of town and placing the woman in it without filling the grave with soil.

EX: March 2017, Mariwan, Kurdistan, Iran, Shirin says that after getting a divorce with difficulty and being granted custody of her daughter, when a man first proposed to her, her brothers tied her to a tree in the yard of her paternal home, poured petroleum on her, and threatened to set her on fire in front of her daughter if she disgraces them and has an affair with a man out of wedlock. Three years later, Shirin still has nightmares in which she is set on fire and suffers from anxiety and depression.

Therefore, these threats of murder are not merely verbal, but rather are associated with practical rituals and signs that have a great power to repress and control women. Women are repeatedly threatened verbally that if they do something against the socially defined norms of chastity that disgraces the family and violates the codes of honor, they will certainly face the death penalty. The threat of honor killing has profound and destructive psychological, physical, and social effects that cannot be explained by statistics. This threat, as a powerful mechanism, destroys women's psychological security and self-confidence, causes severe anxiety and stress, and severely affects their family and social life, casts a permanent shadow of honor killing over women, and cannot be proven.

Is there a political will in Iran these days to help victims more based on recent cases?

These days, there is a growing awareness about honor killings, and on the internet, which cannot be controlled by the government, the rights of victims, and all cases of violence against women that lead to

suicide and honor killing are analyzed. Silence is broken, and in fact, society disgraces patriarchal thinking and suppression of women by talking about the murder of women and criticizing the conditions that lead to these murders. This is a major step in educating women about ways to save their lives. It is also one of the ways to reduce the number of murders of women. However, neither the Law on Dignity and Security of Women against Violence was passed, nor government support for female victims of violence increased or services were provided that could stop this trend. NGOs for the protection of women and children, which both face restrictions in obtaining licenses for intervention-oriented measures and in funding, launch campaigns to stop the killing of women, raise public awareness, provide services to victims, and call for changes in the misogynistic laws.

Are there changes in the perception of honor-related crimes in the Kurdish areas?

Kurdistan is one of the border provinces that is still struggling with the consequences and destruction of the eight-year Iran-Iraq war. Landmine explosions at border crossings, lack of development and employment infrastructure, high unemployment rate, devastation, as well as security approaches to and political pressure on Kurdistan have led to very high levels of poverty and social deprivation. In Kurdistan province alone, from March 2019 to March 2020, 103 women committed suicide and 25 women were victims of honor killings, and these are official statistics, and NGOs believe that some cases of honor killing are never identified. Geographical, political, and social deprivation leads to a reduction in women's access to the city and employment. Also, inadequate cultural facilities, girls' dropouts, gender discrimination, and child marriage all play a significant role in the cycle of violence against women, honor killings, and female suicides.

Given all the current economic problems, measures to support women including access to legal, medical, and social support, the existence of shelters to protect female victims, and women's empowerment projects that can create jobs and return victims to social life, and help them save themselves and their children are scarce in these regions.